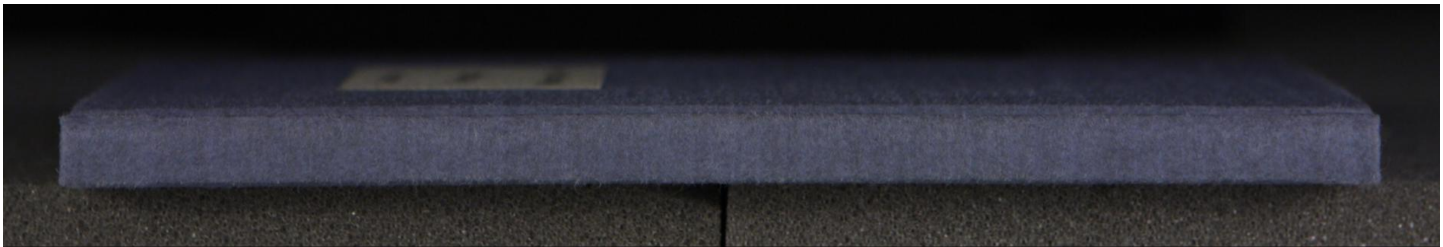
Mancinellus

Versilogus

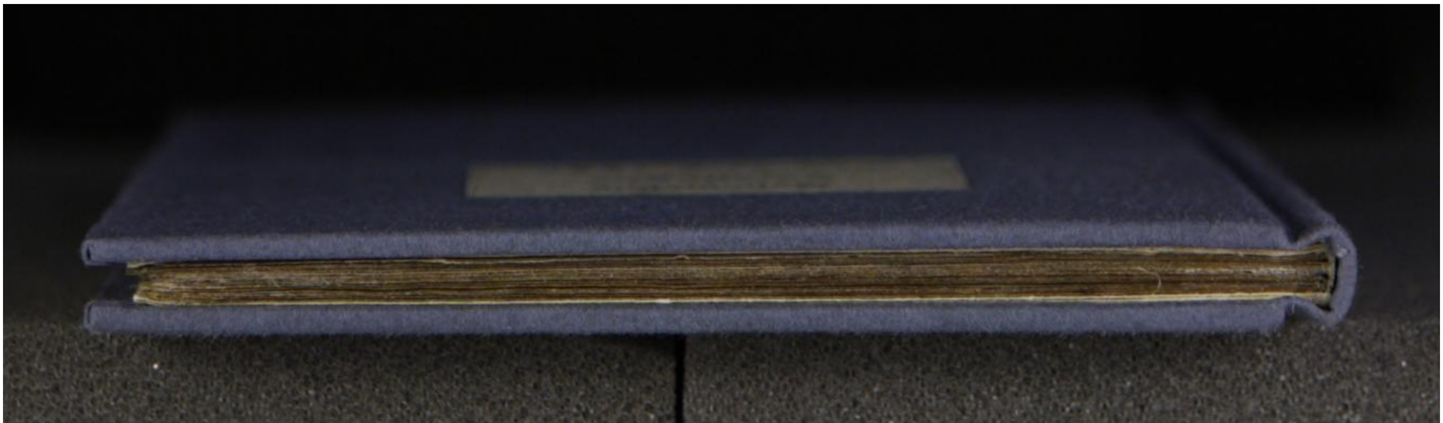
Wittenberg 1588

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

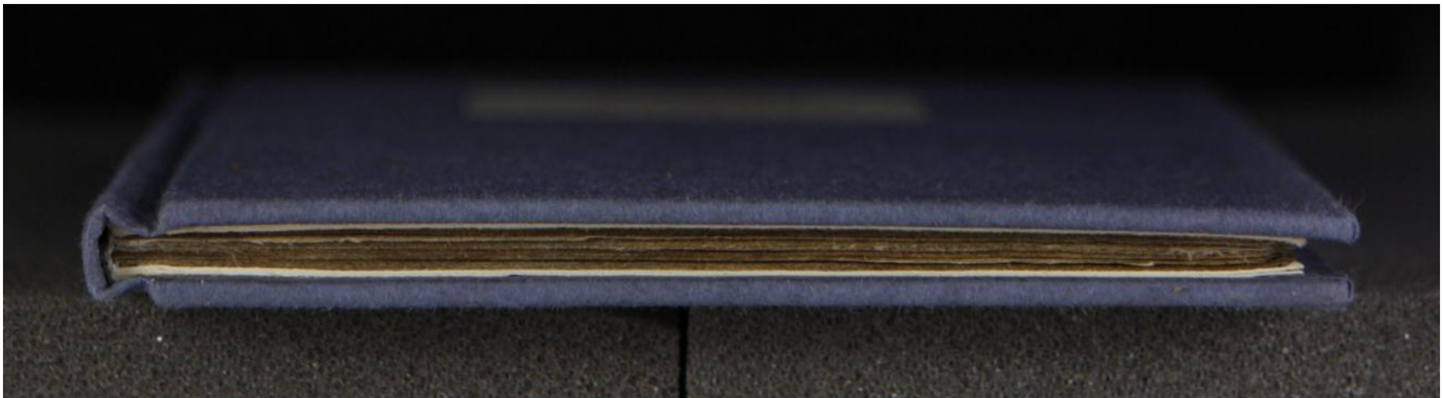

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

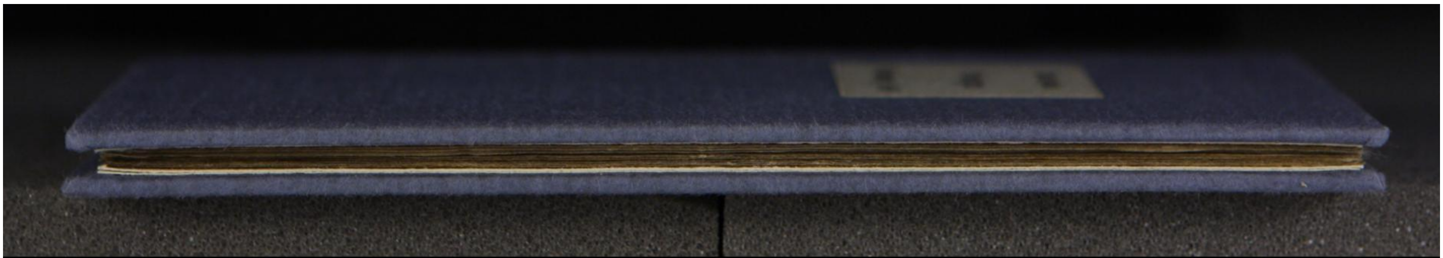
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

47,-95 DA BOX
8°

LN 1140
M

Det tidligere bind med permfyld (håndskrevne fragmenter) er afleveret til Håndskriftafd. 20.7.1992.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

ANTONII MANCINELLI VERſILOGVS, DILIGENTER AB Iohanne Murmelio ueræ le-ctioni reſtitutus, eiuſdemq; commentariolis ex-plicatus.

Anno M. D. LVIII.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

IOANNES MVRMELIVS Ruremundenſis, Petro Nehemæo Drolſhagio, præclaro bonarum artium Profeſſori, S. D.

VErſificatoriæ artis quanta ſit utilitas, nemo eſt, uel modicæ literaturæ, qui ignoret. De qua cùm multa ab egregijs ſcripta Grammaticis extant opuſcula, tum maxime ad inſtituendos pueros, idoneus uidetur Antonij Mancinelli (hominis rei literariæ peritiſsimi) libellus, quem ille (quod de uerſibus componendis rationem, ſermonemuè contineat) uerſilogum non inepte nominauit. In hunc ſtudioſæ iuuentutis gratia, commentariolos olim calamo tumultuante ſcripſi, quos iam recognitos, & à mendis repurgatos, tibi Petre literatiſsime nuncupatum dedico, peculiariterq́; adſcribo. Quod munuſculum, licet haud quaquam ſit pretioſum, & te, homine mei nominis amantiſsimo, non ſatis dignum, erit tamen (ut ſpero) mutui erga te amoris mei, qualecunq́; ueluti pignus ac monumentum. Vale, ex urbe Monaſterienſi, octauo Calendas Februarij, Anno ſalutis noſtræ ſupra milleſimum quingenteſimo nono.

Anto-

1754
1509
245
BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

ANTONIVS MANCINEL-
lus inclyto adoleſcenti Ioanni Michaeli
de bonis augurijs, clariſſimi uiri
Dominici filio, urbani quidem
Gymnaſij doctoris ſum-
mi, S. P. D.

AVgur Romulidas inter celebrande Michael
Laudibus innumeris, ſpes, decus, aura meis.
Calliope te noſtra petit, chorus ipſe furorum
Conſequitur, Phœbo percutiente lyram.
Has tu ſuſcipiens, lauro redimitus ad altam
Parnaßi Cyrphin, illico ductus eris. Ductus eris,
Hic ſacrum nectar libãs dicere Poeta: (pro duceris.
Aſcrëi calamos Calliopeia dabit.
His igitur poteris, clari memoranda parentis
Plurima uicturis tradere carminibus.
At quia permagna eſt genitori copia laudum,
Deficient uires promere cuncta tibi.
Quid refert? Iacobus adeſt, Marcellus & alter,
Eſt Bernardinus gloria Romulidum.
Cantabunt igitur, uerſu quæcunq; decoro
Promere noluerit Calliopeia tibi.

Augur hic eſt cognomen. Romulidæ di-
cuntur Romani a Romulo conditore.

Perſius:

Verum inter pocula quærunt
Romulidæ ſaturi, quid dia poemata nar-
rent.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Michael mediam producit, quod autem uulgus eam corripit, hinc reor prouenisſe, quia accentu acuto ultima pronunciatur, pro lege barbarorum nominum, ideo mediam, quæ grauem accentum habet, creditum eſt natura breuem eſſe, quod in plurimis dictionibus euenisſe compertum habemus. Angelus tamen Politianus uerſum hunc reliquit:

Verinus Michael florentibus occidit annis.

Calliope Muſarum optima eſt, & bona uox interpretatur. Vergil. Vos o Calliope precor aſpirate canenti. Dicitur etiam Calliopeia. Ouidius, Prima ſui cœpit Calliopeia chori. Parnaſſus mons eſt Phocidis (ut ait Strabo lib. 9.) qui uniuerſus conſecratus exiſtit, antra & alia loca honore & ſanctitate digna continens. Eſtq; in Parnaſſo rupes quædam pręrupta, fundoſam relinquens uallem, per quam plurimus amnis diſpergitur, quæ rupes Cyrphis uocatur, hinc itaq; biceps Parnaſſus dicitur. Ibi autem Phœbus Muſis præeſſe fertur lyra ſonans.

Aſcra uicus ad Heliconis partem, ubi Heſiodus patris oues cuſtodiens, uiſis Muſis, ac Dijs alijs, ad fontem Hippocrenem ductus, clariſſimus factus eſt Poeta. Calliopeia igitur dabit tibi calamos Aſcrei, hoc eſt, tales fiſtulas, quales olim Heſiodo dediſſe perhibetur.

Iacobus tetraſyllabum eſt, & penultimam producit. Claudianus: Ne laceres uerſus dux Iacobe meos. Quatuor filios habuit

Domini-

Dominicus de bonis augurijs, utriuſq; iuris Doctor, quorũ primo Ioanni Michaeli hunc uerſilogum dedicauit Mancinellus. Alij tres uocantur Iacobus, Marcellus, Bernardinus.

Cantabunt igitur, ordo eſt, ſubaudi fratres tui cantabunt decoro uerſu, quæcunq; Calliopeia noluerit promere tibi. Romulidũ per ſyncopen dixit, pro Romulidarum.

De Verſu Hexametro.

HExametrum ſenis pedibus deducere carmen
Theſpiades monuêre Deæ, pia numina uatum
Heroum quintus, ſpondeum ſextus habeto,
Communes reliquis debent utriq; reponi.

Verſus (ut Diomedi placet) eſt partium legitima diſpoſitio, & pedum culta copulatio conſonanti ſpecie, metricam exhibens regulam. Verſuum genera plura ſunt, ſed inter omnia frequentiſſimi uerſus ſunt, heroicus hexameter, & elegiacus pentameter.

Heroicus uerſus dictus eſt, quod eo res geſtæ heroum deſcribi ſolent, hexameter uero, quod ſex regiones habet, quarum quinta ſoli dactylo, ſexta ſoli ſpondeo propria eſt, reliquæ ijs communes ſunt. Theſpiades dictæ ſunt Muſæ, a Theſpia oppido Heliconi propinquo, patria Theſpidis, quæ Muſarum nutrix fuiſſe traditur.

De pedibus Hexametri uerſus.

Dactylus è longa fiet, breuibuſq; duabus:
Martius oſtendit, uel carmina, nempè latinis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Spondeum faciet, diſſyllaba dictio longa.
Multi, uel currunt, amenſuè, exempla teneto.
Vltima cuiuſq; eſt communis ſyllaba uerſus.

Pes eſt metrica conſtitutio ſyllabarum. Pedes multi ſunt, inter quos duo ſolum, dactylus & ſpondeus, uerſum hexametrum conſtituunt, quorum etiam cognitio tibi tyruncule ſufficit. Dactylus conſtat ex una longa, & duabus breuibus ſyllabis, ut Martius, carmina. Spondæus uero ex duabus longis, ut, multi, currunt, amens. Trocheus in ſexta regione aliquando poſitus uidetur, ſed quia ultima ſyllaba cuiuſq; uerſus communis eſt, in illa ſpondeus ſemper reſidere comprobatur. Tertia autem regio, tribrachyn aut iambum non admittit, nam ſyllaba finalis, quæ natura breuis eſt, gratia pentimemeris, id eſt, ſemiquinariæ producitur, & ſic illic uel dactylus eſt, uel ſpondeus.

Auctarium, ex arte uerſificatoria eiuſdem Murmelij ſumptum ad uerbum. Nec hoc prætereundum mihi uidetur, quod equidem ab omnibus huius artis ſcriptoribus, (quos hactenus non parum multos legi) pręteritum miror, in quinta nonnunquam regione, Peana primum inueniri.

Lucilius. Illuuies ſcabies oculos hinc deniq; petigo.
Lucret. Deniq; cœleſti ſumus omnes ſemine oriundi.
Apud Plinium in libro natur. hiſtor. 35.
Marcus Ludius Elotas, Aetolia oriundus.

Scrutari

Scrutari æternum regem cognouimus Ieſum. Pruden.
Bile ſub obliqua pretioſam proderit Ieſu. Idem.

De carmine elegiaco.

Pentametri dabitur primus Romane duobus,
Spondæus duplex, duplex uel dactylus, aut ſunt
Alterni, poſt hoc bene ſyllaba longa ſequetur.
Inuenias quandoq; breuem tu plura legendo.
Dactylus inde duplex, poſt unica ſyllaba detur.

Elegiacus uerſus dicitur, quod eo, hexametro addito miſerabiles hominum ærumnæ, amorumq; labores deſcribi ſolent. Elegos enim luctus interpretatur. Hinc elegia, quaſi luctuoſum carmen. Poetæ tamen etiam res lætas eo carmine poſtea ſcribere cœperunt.

Pentameter dicitur, quod duabus ſemiquinarijs conſtat. Semiquinaria autem duos pedes & ſyllabam continet. Prior ſemiquinaria, conſtat ex duabus dactylis, & longa ſyllaba, ut, Maxima de nihilo. Vel ex duobus ſpondeis & longa ſyllaba, ut, O nullis tutum, Vel ex altero dactylo, & altero ſpondeo, ac longa ſyllaba, ut, Immemor antiqui. Poſterior uero pentametri ſemiquinaria, ſemper ex duobus dactylis & ſyllaba conſtat, ut, Naſcitur hiſtoria. Pectore profer opus.
Vulneris arma capit. Quod monet ipſe facit.
In priori ſemiquinaria poſt duos pedes, aliquando breuis ſyllaba ſuperat.

Propertius:

Omnia ſi dederis, oſcula pauca dabis.

Ouidius:

Si nihil attuleris, ibis Homere foras.

Clauditur optime pentameter diſſyllaba dictione, dehinc tetraſyllaba, ut:

O nullis tutum credere blanditijs. Reliquis uero deterius.

Auctarium ex Deſpauterio.

Non omnia quæ grammaticis dura uidentur, Poetæ uſquequaq; refugerunt. Deſinit enim pentametrum uenuſte in dictionem diſſyllabam, nec male in tetraſyllabam, pentaſyllabamq;, interim etiam in hexaſyllabam. Duriter autem in triſſyllabam, duriſſime autem in monoſyllabam, niſi enclitica ſit, quæ ad ſuperioris dictionis ſubſtantiam pertinere uidetur, aut niſi monoſyllaba præcedat.

Ouid. 1. Triſt.

Interdicta mihi cernitur Italia.
Martia. Dantur opes nullis nunc niſi diuitibus.
Propert. Contractum nullis ante cupidinibus.
Hele:ad. Nec ſedeo duris torua ſupercilijs.
Martial. Portinus ingentes ſunt inimicitiæ.
Propert. Et caput impoſitis preſſit amor pedibus.
Martial. Sunt hæc tria quidem zoile, ſed mea ſunt.
Catul. Aut facere hæc a te dictaq; factaq; ſunt.

Tolerabiliora ſunt in fine duo monoſyllaba.

Ouidius. Præmia ſi ſtudio conſequar iſta, ſat eſt.

Monoſyllaba præeunte ſynalœpha frequens eſt.

Ouidius

Ouidius:
Et ſolum conſtans in leuitate ſua eſt.

De tempore.

Temporis unius correpta eſt ſyllaba ſemper.
Longa duum: Nono Fabij præcepta notarunt.
In pede ſic quinto ſpondeus ſæpe locatur.
Dactylus æqualis ſpondeo in tempore, nam ſit.
Cornua uelatarum obuertimus Antemnarum.
Tertius Aeneidos meminit.

Tempus eſt mora qua ſyllaba effertur, longa autem ſyllaba duo tempora, breuis unum habet, ut in nono libro Oratoriæ inſtitutionis Quintil. & in 2. Priſcia. tradiderunt. Tantum enim temporis una longa proferenda abſumitur, quantum duabus breuibus exprimendis. Dactylus temporum quatuor eſt: Spondæus eſt ei æqualis temporibus, hinc aliquando in quinta regione, quæ dactylo propria eſt, inuenitur.

Vergil. in Buco.
Chara deum ſoboles, magnum Iouis incrementum.

Horatius.
Inuitum qui ſeruat, idem facit occidenti.

Quotieſcunq; autem id fit a Poetis, fere obſeruatur, ut in quarta regione ſit dactylus, ne tres ſpondei ſe continue ſubſequantur, quod tamen nonnunquam, licet rariſſime, deprehenditur.

De poteſtatibus literarum.

Inter uocales i duplex conſona fiet.
Maiores, meio, uel maij, pandit abunde.
Syllaba detur ei duplex, hei ſyllaba ſola,
Vniuſq; etiam, cui dicas, huic quoq; iunge.
Priſci. 7. *Ille cui patuere, cui Albinus tamen inquit.*
Lætus huic dono uideas dare thura nepotes.
Falſus huic pennas, ſyluarum protulit autor.
Accipe Pompei, quarto Naſonis habetur,
Aſt aliqui Pompei dicunt. Vultei, quoq;, Caiq;.
Horat. 7. *Durus ait Vultei nimis attentuſq; uideris.*
Marti. 9. *Caius a prima tremebundus luce ſalutat.*
Marti. 9. *Quod debes Cai redde, inquit, Phœbus & illic.*

Litera eſt minima pars uocis, quæ ſcribi poteſt indiuidua. Literarum aliæ uocales, aliæ conſonantes. Vocales quinque ſunt, a, e, i, o, u, ſic dictæ quod per ſe uoces perficiunt, Y additur Græcorum cauſa nominum. Reliquæ conſonantes dictæ ſunt, quia cum uocalibus ſonant. Quarum aliæ ſunt ſemiuocales, aliæ mutæ. Semiuocales a uocali incipiunt, & in ſe deſinunt, & ſunt hæc ſeptem, f, l, m, n, r, ſ, x, quibus additur, z, propter græcas dictiones. Omnes autem ſemiuocales, ſonum ab e uocali inchoant, & in ſe terminant, præter x, quæ teſte Priſcia. ab i incipit, f, tamen ſola, nomine eſt ſemiuocalis, poteſtate uero (ut idem Priſcia. multis rationibus probat) eſt muta. Sunt autem præter f mutæ octo, b, c, d, g, k, p, q, t, quia

quia a proprio ſono incipientes, in uocalem e deſinunt, præter k, quæ in a terminatur, & ſuperuacua litera eſt, & q quæ in u uocalē ſonum finit. Inter ſemiuocales duæ ſunt ueræ liquidæ, l, & r, quæ poſt mutam poſitæ, uocalem præcedentem natura breuem, non cogunt poſitione eſſe longam, ſed ſæpe liqueſcunt, id eſt, cedunt, & illam breuem eſſe permittunt. Sunt etiam duæ duplices conſonantes, x, & z. X, enim uim habet cs, ut, pax, uel gs, ut rex. Z, geminum ſſ ualet, ut gaza, ueteres enim gaſſa ſcribebant. Ex uocalibus, i, & u, conſonantes fiunt, quoties ſuum ſonum amittunt, & aliam uocalem in una ſyllaba præcedunt, ut, Iuno, Venus. I autem conſonans, inter duas uocales, in ſimplici dictione poſita, duplex conſonans eſt, ut, maiores, meio, Caius, Pompeius. In compoſitis aliquando ſimplex manet, ut, bijugus, quadrijugus, reijcio.

Ouid. 4. Metam.

Corpora dum bijugum, pictis inſignia frenis

Iuuenalis 7. Satyra.

Quadrijugis in ueſtibulis atq; ipſe feroci.

Vergilius:

Tityre paſcentes a flumine reijce capellas.

Eſt enim proceleumaticus in 5. regione pro dactylo, ut Seruius teſtatur. Eſt etiam nonnunquam, i conſonans in fine ſyllabæ, ut Priſcianus ſcribit libro 7. & hæ dictiones oſtendunt; cui, huic, Pompei, Vultei, Cai, &

ſimiles

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

ſimilis uocatiui. In ei, quoq; conſonans eſt, & monoſyllaba eſt dictio, ut idem uult II. lib. ſed per diæreſin a Poetis, in duas ſyllabas diuiditur, aut ideo duarum ſyllabarum eſt, etiam in ſoluta oratione, ut ab interiectione hei, quæ monoſyllaba eſt, differat. Hinc Mancinellus dicit:

Syllaba detur, ei, duplex, hei ſyllaba ſola.

In datiuis, cui, & huic, pronunciandis, duo cauenda ſunt, unum ne diuiſis ſyllabis proferamus, alterum ne, u, quæ illic uocalis eſt, ſonum in pronunciatione perdat. Albinus per diæreſin primo rerum Romanarum libro, cui diſſyllabum protulit:

Ille cui ternis Capitolia celſa triumphis,
Sponte deum patuere, cui freta nulla repoſtos
Abſcondere ſinus, non tutæ mœnibus urbes.

Statius ſimiliter primo ſyluarum, huic, diuiſit:

Lætus huic dono uideas dare thura nepotes,

Et: Falſus huic pœnas, & cornua ſumeret ethre

Idem tamen ſępe huic monoſyllabū protulit.

Huic quamuis cenſus dederit largita beatus,

Et: Huic Hermum fuluoq; Tagum decurrere limo. De uocatiuis in i ſciendum eſt, quod autore Priſcia. omnis uocatiuus ſecundæ declinationis in i, una ſyllaba minor eſt nominatiuo ſuo, Hinc Pompei Vultei Fontei duarum ſyllabarum ſunt, quoniam Pompeius, Tulteius tres ſyllabas habent. Cai autem monoſyllabum eſt, quia Caius duarum ſyllabarum eſt. Sed i in illis uocalis eſſe non poteſt,

nam

nam ſi uocalis eſſet, diphthongon faceret. Tales autem diphthongos, non habent latini. Poetæ tamen interdum dieręſi utentes, unam ſyllabam in duas reſoluunt, & tamen more ſuo uocalem ante uocalem producunt. Ouidius in principio quarti de Ponto,

Accipe Pompei deductum carmen ab illo.
Mart. 9. Quod debes Cai redde, inquit, Phœbus, & illic, ubi etiam nominatiuum, Caius, triſyllabum protulit. Caius a prima tremebundus luce ſalutat.

Auctarium. Diæreſis eſt unius ſyllabæ in duas diuiſio, ut ſyluæ, diſſyllabum eſt, ſed uates lyricus Horatius per treis ſyllabas, ſyluæ dixit. Vnde Ioannes Deſpauterius libro primo artis uerſificatoriæ,

Scandere ſi bene uis, tu noſſe diæreſin apte,
Ex una per quam duplex fit ſyllaba ſemper.
Sic, ſyluæ, uates, lyricus triſyllabon effert.

Synæreſis eſt duarum uocaliū in unam contractio naturaliter diuiſarum.

I ſimul u iunctæ uocali, conſonæ habentur.
Continuo ueruntamen unica ſyllaba fiet,
Vt: Ianus, Iuno, uinum, uacinia, uellus.

I & u de uocalibus conſonantes fiunt, quando in eadem ſyllaba præpoſitæ alteri uocali, ſonum ſuum amittunt, ut, Ianus, Iuno, ubi, i, fere ſonum, g, habet, uado, Venus, uanum, ubi u fere ſonum f tenet.

V poſt g ſeu q uocali nempè ſequente.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Vim perdit,iam, lingua,docet,iam pandit, iniquus,
Euaneſcit item dicendo, ſueſcouè,ſuetus,
Dicendo & ſuauis,perſuadeo, ſiue ferendo,
Tul. de fi. *Quod tu id maluiſti: Lucilius edidit ipſe,*
Theb. 1. *Statius at dixit,quas nox inopina ſuaſit.*
Horat. *Flaccus item ſcribit, fureſq; fereq; ſuetæ.*
Conſona uocalis facta eſt in,perſoluenda:
Ouidius. *Nunc quoq; te ſaluo perſoluenda mihi.*

V poſt g q uel s poſitum, ſæpe uim literæ perdit, ut lingua,iniquus, ſueſco, ſanguis, aqua, ſuauis, unguis, qualis, ſuadeo. Non enim uocalis eſſe poteſt, cum in eadem ſyllaba alia uocalis. Sic & diphthongus eſſe non poteſt,cum nulla diphthongus ab u incipiat, & huiuſmodi ſyllabę ſæpe corripiantur,Neq; in illis dictionibus conſonans eſt, nam ſi conſonans eſſet,cum altera ſibi propoſita poſitionem faceret, quod minime fieri dictio, aqua docet,cuius prima eſt correpta.

Vergilius:

Propter aquæ riuum uiridi procumbit in herba.

Poetæ tamen interdum quando u poſt s ponitur,ſyllabam diuidunt, & u fit uocalis.

Stat. Theba.

Quas nox inopina ſuaſit.

Horatius octaua ſatyra primo ſermonum:

Cum tibi non tantum fureſq; feræq; ſuetæ.

Solet etiam Poetica licentia u ex uocali fieri

fieri conſonans. Lucilius, referente Cicerone in finibus bonorum & malorum.

Quod tu id maluiſti. Verg. 1. Georg.

Tenuis nec lanæ per cœlum uellera ferri.

Contra, aliquando ex conſonante fit uocalis. Tibul.

Pectora triſtitiæ diſſoluenda dedit.

Similiter i modo ex uocali conſonans efficitur. Seneca trag. 2.

Cuncta diuitias metuitq; caſus.

Eſt enim uerſus ſapphicus. Hinc etiam Alexander Gallus, artis uerſificatoriæ peritus, uerſus ſic reliquit:

Diuitias nuptias ſimul induciaſq; minaſq;.

Vbi in dictione nuptias i facta eſt conſonans. Id etiam diligens lector apud probatos ſæpe comperiet. Econtrario, i modo ex conſonante fit uocalis. Seneca in quarta Tragœdia.

Si qua feruenti ſubiecta cancro eſt. Nam & hic ſapphicus uerſus eſt.

De Scanſione.

Ex ijdem, ac eiſdem, uocalis tollitur una,
Seu potius binas uocales uertit in unam,
Ii ſimul atq; ijs tu monaſyllaba dicere debes:
Dij quoq; Dijſq; ſimul tolletur litera prima,
Semianimus lector ſemiuſtus ſemihominiſuè:
I perdunt quoties ſcandendo diuido carmen.
E dehinc amittit, ſic deinceps e quoq; perdit,

Oq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Oq; proinde ſuum dimittere debet ubique,
E deerat perdit, deeſt perdere uult ſimul illud:
Sic deero, deeſſem, uel deeſſe. Tamen puer audi:
Horatius. *Cogitat aut ſpecioſa dehinc miracula promat.*
Flaccus in arte tulit. Summus fert ipſe Poeta:
Aeneid. *Vix ea dicta, dehinc progreſſus monſtrat ad aram.*
The. 8. *Fracta dehinc cunctis, auerſaq; pectora bello.*

Scanſio eſt legitima metri in pedes ſingulos diſtinctio, & commenſuratio. Origo nominis hinc eſt, quod per pedes ipſos, quaſi ſcalarum gradus, ſcandentes incedimus. In ſcanſione ijdem, ijſdem, ij, ijs, dij, & dijs alterum i abijciunt. Horat.
Iidem eadem poſſunt horam durare probantes. Idem.
Dij tibi diuitias dederint artemq; fruendi.
Alij dicunt, quod per ſynæreſin duo ij in unũ coeunt. Semianimis, ſemiuſtus, & ſemihominis, in ſcanſione i perdunt. Statius,
Viſcera ſemianimeſq; libens traxiſſe medullas.
Dehinc, deinde, & deinceps e in ſcanſione amittunt. Vergilius.
Sic dehinc effatus frondenti tempora lauro.
Horatius.
Vnguibus & pugnis dein fuſtibus atq; ita porto.
Dehinc tamen ſæpe diſſyllabum remanet.
Proinde o abijcit in metro. Vergil.
Proinde tona eloquia.

Deeſt,

Deeſt, deerat, & deerit alterum e dimittunt.

Lucanus.

Non deeſt prolato ieiunus uenditur auro.
E quoq; ſæpe fugit, uocali poſt ſubeunte,
Vergilius profert, alucaria uimine texta. Georg.
Nec tantum Rodope miratur & Iſmarus Orphea. In Bucol.
Ferreiq; Eumenidum thalami & diſcordia demens, In 1. æne.
Iam ualidam Ilionei nauem, iam fortis Achatæ.
Caucaſeasq; refert uolucres, furtumq; Promethei.
Ilioni quidam ueruntamen atq; Promethi In Bucol.
Scribendum monuere, ſynæreſin efficiendo.

E ſequente altera uocali, in ſcanſione ſæpe eliditur, aut per ſynæreſin duæ uocales in unam coeunt, ſiue una pro duabus ponitur. Eſt autem ſynæreſis conglutinatio duarum ſyllabarum in unam facta. Tibul.

Rure leuis uero flores apis ingerit alueo.

Vergil. in æneid.

Iam ualidã Ilionei nauem iam fortis Achatæ.
Quidam tamen ſcribunt Ilioni, & non Ilionei. Sic 2. Georg.
Corticibuſq; cauis uitioſæq; ilicis aluo, per ſyneræſin teſte Seruio, aluo pro alueo dicitur.

De colliſione.

Ecthlipſis necat m: uocalem aufert ſynalœpha,
Multum ille & terris fuerat iactatus & alto. Ex 1. æn.
Terminat in nomen quoties uocalis, & illud
Conſequitur, prima eſt uocalis & m remouenda:
Dictio præcedens uocalem poſt retinendo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Illam dimittit uocali quippe ſequente.

Scanſioni accidunt ecthlipſis & ſynalœpha. Ectlipſis dici poteſt expreſſio, uel eliſio, fit autem quando ſequente uocali, conſonans præcedentis dictionis exprimitur cum ſua uocali. Eadem figura uocatur ellipſis, uel ellepſis, & transfertur a Quintiliano detractio. Vergil. Monſtrum horrendum ingens, cui quot ſunt corpore plumæ. Scanditur enim ſic: Monſtror, rend in, gens cui, quot ſunt, corpore, plumę. Synalœpha interpretatur coniunctio, compreſſio, uel complexio. Et fit quando uocalis aliqua in fine dictionis, per ſubſequentem uocalem abijcitur in metro. Vergilius: O ſcilla ex alta ſuſpendunt mollia pinu. Sic enim demenſuratur, O ſcil, lex al, ta ſuſ, pendunt, mollia, pinu.

Auctarium ex Deſpauterio.

Dicimus ellipſis cum i in ſecunda ſyllaba, uel cum e ellepſis, & interpretatur (ut dictum eſt) detractio, ab ex & lipo uel lepo, id eſt, deſero, deficio, linquo. Dicitur etiam ecthlipſis uel ecthlepſis cum c exili & th aſpirato, id eſt, expreſſio uel eliſio, ecthlibo, id eſt, exprimo, elido, excludo. Caue ne dicas cum indoctis ſcandiſare.

Id tamen haud ſemper poſſunt ſeruare Poëtæ.
Aenedi. 3. *Inſulæ Ionio in magno fert Muſa Maronis.*
Victor apud rapidum Simoënta ſub Ilio alto.
Et uera inceſſu patuit Dea, ille ubi matrem.

Ter ſunt conati imponere Pelio Oſſam. In Georg.
Et longum formoſe uale, uale, inquit, Iola. In Bucol.
Clamarent ut littus Hyla Hyla omne ſonaret. In Buco. 6
Credimus an qui amant ipſi ſibi ſomnia fingunt. In Buco.
Egerat à ſtabulis ò Erythee tuis. Prope. 4.
Rumpe moras omnes turbataq; arripe caſtra. Verg. 10.
Nomen & arua locum ſeruant te amice nequiui.
Saltem laudemus dummodo ipſe egeat. Catul.
Bellorum pompa animam exhalaſſet opimam. Iuue. 10.
Inſignita forent tum millia militum octo. Ennius.
Et formam contra poſitarum imagine coni. Priſcian.
Viuendum eſt recte cum propter plurima, tum his. Iuue. 10
Aſt aliqui tamen h ſcripſerunt conſona quod ſit.

Pluribus exemplis comprobat, Poetas non ſemper ſeruare id quod dictum eſt de m cum ſua uocali elidenda, ſi ſubſequens dictio a uocali incipiat, & de uocali in fine dictionis per alteram ſubſequentem interimenda. Solent enim ſæpe m integrum ſeruare cum ſua uocali, ut:

Inſignita forent tum millia militum octo.

Frequenter etiam uocalem ſeruant incolumen. Vergilius:

Stant & iuniperi & caſtaneæ hirſutæ.

Interdum non totam uocalem excludunt, altera ſubſequente, ſed unum tempus abijciunt, & ex longa breuem ſyllabam faciunt, græcorum imitatione. Idem.

Te Corydon o Alexi, trahit ſua quenq; uoluptas.

S cum uocali ſibi iuncta aliquando mouetur,

2.Georg. *Aut ouium fœtus, aut urentes culta capellas.*

12.Aene. *Inter ſe coijſſe uiros & decernere ferro.*

At Seneca octauo uult eſſe: Et cernere ferro.

Iuue. 14. *Diſpoſitis prædiues hamis uigilare cohortem.*

S, quoq; ſola perit: te nanq; exempla docebunt.

Lucr. 5. *Arboribus ueteres decidere falcibus ramos.*

Catul. *Affixus noſtris tu dabis ſupplicium.*

Sudor tibi arcano florentes igne ſmaragdos.

Ennius. *Interea ſol albus receßit in infera noctis.*

Horatius. *Linquimus inſani ridentes præmia ſcribæ.*

S, aliquando in metro cum ſua uocali abijcitur. Vergil. in 2. Georgicorum.

Aut ouium fœtus aut urentes culta capellas.

Alij tamen uerſum ſic legunt, Aut fœtus ouium, aut urentes culta capellas. Alij uero non fœtus ſed fœtum legunt.

Idem in 12.

Inter ſe coijſſe uiros & decernere ferro.

Seneca tamen in 8. epiſtolarum libro, non decernere, ſed cernere legit, ut ſimplex poſitum ſit pro compoſito, ſicut apud Ennium, Ferro non auro uitam cernamus utriq;. Aliquando s, ſola abijcitur uocali remanente. Et hoc modo fit in fine quinti libri Lucretij:

Arboribus ueteres decidere falcibus ramos.

Modo in principio dictionis. Hora.

Linquimus inſani ridentes præmia ſcribæ.

Auctarium.

In prædicto uerſu Iuue. Diſpoſitis prædiues hamis, cenſeo cum Britannico eſſe legendum potius armis, Auarus enim, de quo loquitur Poeta, diſpoſitis armis res ſuas cuſtodit, non hamis, quod alij inepte exponunt quibus fures caperentur.

De uerſu Hypermetro.

Exuperat uerſus cui ſyllaba Hypermeter eſto.
Ecce furens animis aderat Tyrinthius, omnemq́;
Acceſſum luſtrans, huc ora ferebat & illuc. 8. Aenei.
Finem principio uerſus adiunge ſequentis,
Qu acceſſum dicens, de cunctis ſic quoq; fiet.

Verſus Hypermeter uel Hypermetrus dicitur, cui ſyllaba in fine ſupereſt, quotienſcunq; tamen hoc fit, ſequens uerſus a uocali inchoatur, quæ uocalem in fine præcedentis uerſus elidit.

De aſpiratione.

Vim quandam in uerſu aſpiratio habere uidetur.
Haud tamen id uerum eſt, illa ſine namq́; relegi
Carmina multa, quibus ſynalœphe nulla tenetur.
Exempla oſtendit uideas, illa ſubeunte:
Poſthabita coluiſſe Samo, hic illius arma. 1. Aeneid.
Pontice cum Licino hic quoq; magnus homo eſt. Mart. 2.
Si fur diſplicеat Verri, homicida Miloni. Iuuena. 2.
Atq́; Catullus ait, iam dicetur hymenæus.
Vergilius, manibus hominum periiſſe iuuabit. 3. Aneid.
Quid mirúm? plura inuenies, non hac ſubeunte,

Longa quidem prolata, licet correpta locanda.
Lucan. 2. *Dum ſanguis inerati Lucani continet alter.*
10. Aene. *Nam tibi Tymbre caput Euandrius abſtulit enſis.*
2. Aeneid. *Luctus ubiq; pauor, & plurima mortis imago.*
12. Aene. *Et furijs agitatus amor, & conſcia uirtus.*
Aeneid. 4. *Pectoribus inhians, ſpirantia conſulis exta.*
Aeneid. 2. *Noſtrorum obruimur, oriturq; miſerrima cedes.*
Aeneid. 3. *Liminaq; laurusq; dei totusq; moueri.*
Ouid. 5. *Sideraq; uentiq; nocent, auidæq; uolucres.*
Idem. *Mittit Hypermeſtra de tot modo fratribus uni.*

H, non eſt litera, ſed aſpirationis nota, autore Priſciano in primo libro. Pleriq; autem ob hoc dictiones per h ſcriptas, eodem modo pronunciant, ac ſine h ſcriptas, ut hora & ora, hara & ara, hac & ac eodem modo enunciant, quorum manifeſtus eſt error, ex ipſo aſpirationis nomine. Angelus Politianus, in undeuigeſimo miſcellaneorum capite ſic ſcribit: Eſt uero obſeruandum, ut etiam in pronunciando, quemadmodũ in ſcribendo uocibus aſpires. Quod autem in metro nullam uim habeat, contra multorum opinionem late belleq; probat nunc Mancinellus. Vltimum exemplum, quod Naſonis eſt, quidam purgant, quod græce Hypermeſtre ſcribatur per ita.

De prima Syllaba.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Verſilogus.

OCto rite modis noſcetur ſyllaba prima,
Seu poſitu, ſeu diphthongo, ſeu præpoſitiua,
Deductu, exemplo, uel norma, compoſituuè.
Vocali ante aliam, poſitus tamen eſſe feretur,
Cum poſt uocalem ponetur conſona bina,
Vel plures, aut X duplex, aut Zeta uel i ſit,
Vt: tempus, luſtrum, dixerunt azymus, aio.
Hinc ſemper longa eſt uocalis quælibet ante.

Syllaba eſt comprehenſio literarum, quæ ſub uno accentu, & uno ſpiritu profertur, ut: ab, de, rex, dens, frons, ſtirps, abuſiue tamen & ſingulas uocales ſyllabas dicimus, a, e, i, o, & u. Syllabarum aliæ primæ, aliæ mediæ, aliæ ultimæ. Monoſyllabæ autem dictiones inter ultimas ſyllabas cenſentur. Prima ſyllaba octo modis cognoſcitur, poſitione, diphthongo, præpoſitione, deriuatione, exemplo, regula, compoſitione, & uocali ante alteram uocalem. Poſitio eſt, cum duæ aut plures conſonantes, aut una duplex uocalem ſequitur, in eadem uel diuerſis dictionibus, ut: tempus, luſtrum, axis, azymus, aio. Sed ad tres exceptiones animum attende o ſtudioſe tyro. Vna eſt, ſi dictio in breuem uocalem terminetur, ſubſequens ab x, uel z, incipiat, ideo non producitur illius dictionis ultima.

Lucanus:

Tales fama canit tumidum ſuper æquora
Xerxem.

Vergilius:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Iam medio apparet fluctu nemoroſa Za-
cinthos.

Dictio præcedens poſitu quandoq; potitur.

Iuue. 16. *Vindicta grauior, quam iniuria, fert*

Iuue. 8. *Occulta ſpolia, & plures de pace triumphos. (cho.*

Ouid. 3. *Cur hedera hæc cincta eſt, hedera gratiſsima Bac-*

Secunda exceptio eſt. Si dictio in breuem uocalem deſinat, & ſubſequens a duabus conſonantibus inchoetur, aliquando illius dictionis ultima, ob conſonantes ſubſequentes, producitur, ut, Occulta ſpolia, & cætera, aliquando remanet breuis, ut:

Ibant quo poterant, quo non poterant ibi
ſtabant.

L, tamen rq; ſimul poſt mutam forte ſequentes,
Vocalem efficiunt communem, ſi breuis eſſet.
Vt, Cyclades, Doryclus, uel Cyclades, atq; Doryclus
Sic, patris, ac tenebræ, patris uel ſiue tenebræ.

Tertia exceptio eſt, ſi uocalem natura breuem, muta cum liquida ſequatur, facit eam communem, hoc eſt, quæ modo corripi, modo produci poſſit. Sunt autem duæ ueræ liquidæ, l, & r, ut: Cyclades primam habet communem, doryclus mediam, patris primam indifferentem habet, tenebræ uero mediam.

M, ſimul n, græcis liquidæ quoq; uocibus inſunt.

Sil. 8. *Ecce inter primos Theramneo à ſanguine clauſi.*

M tanquam poſuit mutam, Marcus tamen inquit,

Delectat

Delectat Marium ſi perniciosus Ichneumon. *In 7.*
Enterpe cohibet nec Polymneia. *Horatius.*
Communem mediam, Græcis ſeruabit arithmos.

M, & n, in Græcis dictionibus nonnunquam liqueſcunt. Hinc græci arithmos modo media breui, modo longa utuntur. Sæpe etiam uocalem ante m, & n, poſitam corripiunt. Siluius in 8.

Ecce inter primos Theramneo a ſanguine clauſi.

Hic, m, tanquam mutam poſuit. Sic Horatius in primo Oda.

Euterpe cohibet nec Polymneia.

Eſt enim uerſus aſclepiadeus, & ei diphthongus diuiſa eſt. Sunt tamen qui legunt, Euterpe cohibet nec polyhimnia. N, etiam ſæpe, poſt mutam poſita liqueſcit.

Ouidius.

Piſcoſamq́ Gnidon grauidamq́ Ametunta metallis. Martialis.

Delectat Marium ſi perniciosus Ichneumon.

De Diphthongo.

Diphthongus græce producitur atq́ latine.
Euterpe, prædico, docent, breuiato præuſtus.
Corripies etiam Romane, præire, præeſſe.

Diphthongus eſt duarum uocalium in una ſyllaba comprehenſio, unum efficiens ſonum. Et ſunt quatuor apud latinos, æ, au, eu, & œ, ut ætas, aurum, eurus, fœlix. Præ, ſequente uocali corripitur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Stipitibus duris agitur ſudibuſue præuſtis.

Aliquando diphthongus, per diæreſin, in duas breues ſyllabas diuiditur.

Catullus:

Si linguam clauſo tenes in ore. Idem:
Verboſa gaudet Venus loquela.

Martialis 5:

Nunc uiuit neuter ſi bibo noſq;.
Sunt enim uerſus Phaleucij.

De Præpoſitione.

Compoſitæ, de, præ, ſe, di, quoq; præpoſitiuæ
Sunt producendæ, dirimo breuiare memento.
A ſimul e, longa eſt uocali non ſubeunte.
Amitto, euado, nobis exempla dabuntur.

Præpoſitio tanta eſſe ſolet in compoſitione, quanta per ſe eſt. Hinc, de, præ, ſe, di, a, & e, producuntur, ut: defero, prædico, ſepono, diligo, amoueo, emitto. Excipiuntur, dirimo, diſertus, aperio, quæ primam corripiunt. Ouidius:

Hanc deus & melior litem natura diremit.

Horatius:

Fœcundi calices, quem non fecere diſertũ.

Ouidius:

Tunc aperit mentes æuo rariſſima noſtro.

Ab, uel ad, obq;, breue eſt, uocali nempe ſequente,
Nempe re corripitur, refert producitur, eſſe
Vtile ſignificat quotiens, diſtatuè notabit.
Producit reduco quidem, breui atq; reduco,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Dij tibi dent capta claſſem reducere Troia. Horat. 2.
Palma negata macrum donata reducit opimum. Idem 2.

Ab, ad, ob, in, ſub, per, ſequente uocali, in compoſitione corripiuntur, ut: abigo, adamo, abeo, inuro, ſubigo, pereo. Re, in compoſitione corripitur, ut: repono, recurro. Refert impersonale, ſignificans intereſt, uel diſtat, primam producit. Prudent:

Nil refert armis contingat palma doliſue.

Reduco, reijcio, rettuli, reppuli, repperi, & rellatus, primam poſitione producunt. Reduco uero, reijcio, retuli, repuli, relatus, primam natura corripiunt.

Pro longam doceo, uocali non ſubeunte.
Nam, proauus, prohibet, ſoliti breuiare Poetæ.
Corripiunt etiam, profuguſuè, procella, profanus.
Tum pronepos, propero proficiſcor, ſiue proteruus
Sitq; profeſſus, erituè, propheta, profecto, profundus
Adde ſimul dictiſuè, profundus ſiue profectus.
A propè, ſiue procul, dixerunt talia duci.
Corripit & prologus, tu cætera noſſe labora.

Pro in compoſitione plerunq; producitur, niſi uocalis ſequatur, ut: proauus, prohibeo. Multa tamen excipiuntur, in quibus pro corripitur, & hæc quidam credunt compoſita a prope uel a procul.

De deriuatione.

Deductæ uoces, primaria rite ſequuntur.
Hinc donum, à dono ueniens, producitur uſq;.

Deriua-

Deriuatiua ſolent plerunq; primitiuorum quantitatem retinere, ut, donũ, primam producit, quia dono, a quo deriuatur, primam habet longam. Sed hic modus ualde incertus eſt, & duę latiſſimæ ſunt exceptiones, ſed quia tyrunculis hæc ſcribuntur, breuitati ſtudebo.

A breuibus deducta quidem, producimus iſta,
Iunior, & caſus, ſtatutus, tegula, remus,
Vitupero humanus, laternaq;, ſecula, rapum,
Legem, iucundus, binus, totus, quoq; regem,
Regula, uel denus, nonus, uocem, quoq; trinus,
Viginti Italiam, uel macero, uenaq;, uomer.
Iumentum, pecus, iungantur ſecius humor,
Sicelis, ac fomes, ceritus, iugera, ſedes.
Cætera Marte tuo poteris dinoſcere lector.

Hæc una eſt exceptio. Hæ dictiones, a breuibus deriuatiuæ producuntur. Iunior a iuuenis, caſus a cado, ſtatutus a ſtatutum, tegula a tego, remus a remoueo, uitupero a uitium, humanus ab homo, laterna a lateo, ſeculum a ſeco uel a ſequendo uel a ſene, rapũ a rapio, legis nomen a lego, iucundus a iuuo, binus a bis, totus a tot, regis nomen a rego, regula a regor, denus a decem, nonus a nouem, uocis nomen a uoco, trinus a ter, uiginta a biſginta, Italia ab Italus, macero a macer, uena a uenio, uomer a uomo, iumentum a iuuo, pecus a peto, ſecius a ſeco, humor ab humus, Sicelis a ſiculus, fomes a foueo, ceritus a ceres, iugerum a iugum, ſedes a ſedeo.

Hæc nata ab longis correpta reponere debes.
Sume dicax, ſtabilis, manus, & titulus, uel ariſta,
Iunge lucerna, ſopor, quater, atq; farina, diſertus,
Sic fragor, aut fragilis, ducis, atq; tigillus, ofella,
Adde uadumuè, ſagax, prædictis adde ſigillum,
Iunge uirũ, uel aquam, noto uerbũ, iunge quaternus,
Inde mamilla, fides, ſiquidem, nato, ſiue bubulcus,
Hinc odium, lotium, fatuuſuè, curulus, acerbus.
Et femur, ac ligulam, uel omaſum, ſic & aceruus,
Cætera Marte tuo poteris dinoſcere lector.

Altera exceptio : A longis deducta corr. Dicax a dico, ſtabilis a ſto, manus a mano, titulus a tutum tutu, ariſta ab aro, lucerna a luceo, ſopor a ſopio, quater a quatuor, farina a farre, diſertus a diſſero, fragor a frango, fragilis ab eodem, ducis nomen a duco, tigillus a tignum, ofella ab offa, uadum a uado, ſagax a ſagio, ſigillum a ſignum, uir a uis, aqua ab æquo, noto uerbum, a notum notu ſupino, quaternus a quatuor, mamilla a mamma, fides a fido, ſiquidem a ſi, nato a natum ſupino, bubulcus a bos, odium ab odi, locium a lotus, fatuus a fatum ſupino, curulis a currus, acerbus ab acer, femur a femen, ligula a lingua, omaſum ab omen, aceruus ab aggero.

De Exemplo.

Exemplo utemur, ratio cum deficit ulla.
Inde ſiler breuio, ſectans exempla Maronis.
Curua tenent, ut molle ſiler, lentæq; geniſtæ. Vergil. 2

Hinc

Hinc Ruffine ſequar te, cum penultima dicens.
Tullius hunc laudat, cui ſit penultima longa.
Tubera ſunt fungi, tubures at poma uocantur.
Obijce producas, obice at correpta locetur.
Correptum ſubicit, productum ſubijcit eſto.

Exemplo cognoſcimus primæ ſyllabæ quantitatem, cum ad alicuius probati Poetæ confugimus autoritatem, ut, ſtylus primam corripit, dicente Horatio:
Sępe ſtylũ uertas iterum quæ digna legi ſunt. Georgius Valla in lib. de Poetica. Hoc nobis ad omne carminis genus ſummum fuerit pręceptum, ut clarorum Poetarum multa carmina teneamus, ea ſiquidem non ad quantitates ſyllabarum modo dinoſcendas præſtabunt autoritatem, ſed magnam quoq; in dicendo copiam facient, ingenium excitabunt & iudicium maturabunt.

De primis ſyllabis communibus.

Communem retinent primam, quæcunq; ſequuntur,
Gradiuus, Pelcon, palatia, ſiue Diana,
Hymen, Fidene, rubigo, loquorue, Pachinus
Sychæus, tineæ, uitrum, liquidusq;, Sicanus,
Britanni, ac Italus, Bithynus ſiue profectus,
Profundo uerbum, Cacus quoq; iunge propino,
Procurro, Orion, Corcyra ac inſula quædam.
Humulus, & cratis, Silenus, Criticus, atque
Rutilius, rudo, uel Lycas, atque Pyrene,
Dolon, Curetes. Verum tu plura notabis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

De Regula.

Regula iam ueniet, qua ſyllaba prima patebit.
Præteritum quotiens diſſyllabon inuenietur,
Producit primam, ceu legi, tolle fidiq́;.
Tolle dedi, atque tuli, ſtetit, & bibit, ac ſcidit ipſe.
Abſcido abſcidi, abſcindo tamen abſcidit effert.

Regulæ generales, quibus primę ſyllabæ quantitas innoteſcit, tres ponuntur. Prima eſt, Omne præteritum diſſyllabum primam producit, ut: legi, feci, luſi. Hinc ſex excipiuntur, fidi a fido, dedi a do, tuli a fero, ſteti a ſto, bibi a bibo, & ſcidi a ſcindo.

Præteritum geminans, primam ſibi corripit uſque,
Pendo demonſtrat ſolitum formare pependi
Cætera præſentis naturam quippe reſeruant.
His tamen exceptis, genui, poſui, potuiq́;,
Nam gigno, & pono, poſſum, quoq́; longa notantur
Inuenies reperi, repuli, retuliq́; legendo,
Repperit inuenies, & reppulit, illud idem ſit.

Secunda regula, Omne præteritum geminans principium, primam corripit, ut: pependi, fefelli. Reliqua autem præterita naturam præſentis ſeruant, ut clamaui primam producit, ſicut clamo, rapui primam corripit ſicut rapio.

Excipiuntur tria, genui, poſui, & potui, quæ primam corripiunt, cum præſentia producantur. Coegi etiam primam breuem habet, cogo longam. Reperi, repuli, retuli,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

uel repperi, reppuli, rettuli per geminatam literam inuenimus.

Producunt primam diſſyllaba cuncta ſupina.
Vt: luſum, uiſum, tolluntur itumq́;, quitumq́;.
A cieoq́; citum, coniunge datumq́; ſitumq́;,
Adde litumuè, ſatumuè, rutum, ſtata iungere debes.

Tertia regula, Supina diſſyllaba primam producunt, ut, riſum, uiſum. Excipiuntur itum ab eo, quitum a queo, citum a cieo (nam citum a cio primam longam habet) datum a do, ſitum a ſino, litum a lino, ſatum a ſero, rutum a ruo, & ſtatum a ſto.

De Compoſitione.

Compoſita accentu monſtratur ſyllaba quanta eſt.
Perlego, propono, prædico, præparo dices.

Qui ignorat, quanta ſit prima ſimplici dictione, componat eam, & iam accentu deprehendet, ut quod uado primam producit, euado indicat, quod paro primam corripit, præparo demonſtrat.

De uocali ante uocalem.

Vocalis tamen ante aliam, correpta manebit
Nominibus noſtris, præter dius ſimul aër.
Nomina græca tamen ſunt iſta ferenda latinis.
Dic fio fiebat item, ſed nempe ſequenti
R poſt e, ut fierem, fieres, correpta dicemus.
Græca quidem producta leges, correptaq́; multa:
Aonides, Clio, demonſtrat Iulius, Iola.

Vocalis ante uocalem in latinis dictionibus corripitur, ut, pius, meus, tuus, ſuus. Excipiuntur dius & aer, quæ primam producunt, hæc tamen græca ſunt dicenda. Fio etiam primam producit, & inde formata, niſi quando i, e & r, ſubſequuntur, ut: fierem, fieri, in græcis ſæpe uocalis producitur ante uocalem, ſæpe corripitur, ut late Dionyſius Neſtor ſcribit, qui diligentiſſime latiniſſimeq; de ſyllabarum quantitatibus tractauit.

De media Syllaba.

Syllaba quinq; modis meſa noſcitur ipſa Latinis:
Diphthongo, poſitu, exemplo, accentu quoq; bino,
Vocali ante aliam, diuiſum cuncta patebunt.

Media ſyllaba quinq; modis cognoſcitur, diphthongo, poſitione, exemplo, accentu, & uocali ante alteram uocalem, adduntur a quibuſdam duo modi, diminutio & regula.

Diphthongus longa eſt, poſitus quoq; longus habe-
Pandit lenæus, comœdia ſiue repoſtus. (tur.

Diphthongo & poſitione, media ſyllaba producitur, ut: lenæus, comœdia, aduſtus, guberno.

Noſcitur exemplo, fiducia quanta locetur.
Omnis ſpes Danaum, & cepta fiducia belli. 2. Aenei.
Bacchius Ruffinus ait, non bacchius autem.
Principium bacchius erit, concludet iambus.

De medijs communibus.

Communes medias quædam ſeruare notabo.

Contudit Syphacem pharſalia, ſiue Bathaui,
Cyane cyane, letythus lecythus atq́;,
Connubiūm Cybelæ, bebrycis, ſiue Cybellæ,
Orīon dices orionis ac orionis.
Aegæona ferunt ægæona ſæpe Poetæ,
Porſena, ficedulæ, Proſenna ac iunge Sicamus.
Mart. 1. Vrere quam potuit contempto Mutius igne,
Hanc ſpectare manū Porſena non potuit. (Accipere.
Aenei. 8. Nec non Tarquinium eiectum Porſenna iubebat.
Plura quoq́; inuenies ſita ſic, relegendo Poetas.
Communem retinet mediam ablatiuus, eodem:
Iuuen. 10. Nec placeat curru ſeruus portatur eodem:
Cato. Non eodem curſu reſpondent ultima primis.
Cic. in or. Non eodem ſemper ſpatio portata teruntur.
Prop. 2. Hoc eodem ferro ſtillet uterq́; cruor.
Verg. 10. Vno eodemq́; tulit partu: Maro protulit ipſe.
Sic etiam dices in, eadem, poſſe notari.
10. Aene. Vna eademq́; uia ſanguisq́; animusq́; ſequuntur.
Prope. 3. Hac eadem rurſus Ligdame curre uia.

De Accentu.

Accentus lex eſt, qua ſyllaba tollitur ipſa.
Deprimiturúe tibi, quicquam Romane ferendo.
Eſt grauis accentus, circumflexus, uel acutus,
Aſt circumflexus, uocem leuat & premit ipſam.
Noſcitur accentu ſolum penultima quanta eſt.
Sidera, latratus, fortuna, uel indicat ample.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Semper, ubiq; , feras uol ibidem : corripe nunquam.

Accentus eſt certa lex ſiue regula, ad leuandum deprimendumue ſyllabam uniuſcuiuſq; dictionis. Et eſt triplex, grauis, acutus, & circumflexus. His omiſſis penultima ſyllaba duplici accentu cognoſcitur, producto & cořrepto, producto, ut: natura, fortuna, correpto, ut tabula, ſidera. Sæpe tamen fallit nos accentus, ut: Vergili, Mercuri, utraq; , & pleraq; nominatiui aut accuſatiui caſus, calefacis, frigefacis, & ſimilia penultimam acuunt, quæ tamen in metro corripiuntur. Contra uero deinde, exinde, proinde, exaduerſum, quieſco, nimirum, ſiquando, Michael, Raphael, Iſrael, Barrabas, & ſimilia, penultimam doctiſſimorum iudicio grauant, quam uerſificatores proculdubio producunt.

Ante aliam ſemper uocalis corripietur
Vocibus in noſtris: ut gloria, filius, ac dic
Vnius unius, uel ſic cognata reponas
Alterius tantum uel alius dicere debes.
Conſona præcedens es quintæ, res tibi demonſtrat,
Tradit e correptum genitiuo ſiue datiuo.
Namq; rei format fideq; fides generabit.
At ſi præcedet uocalis: longa ſit e tunc.
Oſtendit facies faciei ſiue diei.
Aulai pro Aulæ recte producere debes.
Dic choream, plateamúe, choream, ſiue plateam,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Sic maleam dices, maleam nomina græca.
Corripiunt partim, partim producta uidebis.
Oceanus, Simois, docet id, ſpondeus oreas.

Vocali ante alteram cognoſcitur media ſyllaba, nam illa in latinis dictionibus corripitur, ut: dubius, tenuis, gloria, filius. Excipiuntur genitiui in ius, qui habent penultimam communem, ut: ſolius, unius, illius. Alterius tamen penultimam corripit: Alius uero ſemper producit: Nomina item quintæ declinationis in ies terminata, penultimam genitiui & datiui producunt, ut: ſpeciei, diei. Sic aulai, terrai, pictai, pro aulæ, terræ, pictæ, penultimam longam habent. In græcis nominibus uocalis ante uocalem, modo producitur, ut ſpondeus oreas, modo corripitur, ut: oceanus Simois, modo eſt communis, ut: chorea, platea, malea.

De ultima Syllaba.

Vltima noſcetur triplici ratione Latinis.
Diphthongo, ut: muſæ, poſitu quoq;, ſicut amarent.
Regula prædictis quamplurima iungitur apte.

Vltima ſyllaba tribus modis cognoſcitur, diphthongo, ut: muſæ, ut heu, poſitione, ut: ſapiens, pars, ſors, & regula. Præterea cognoſcitur exemplo, ut: uer producitur, dicente Ouidio.

Ver erat æternum, placidiſq; tepentibus
auris.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

In A.

Omnia lector in a debes producere, ſicut
Intereà, contra, tolles, ita, uel quia, tantum,
Vltrà, uel fruſtra, uerum communia legi.
Ima uehunt cœli luxit dum fruſtra frequenter, Ruffinus.
Curáq; nil prodeſt, nec ducitur ultrà cicatrix. Sere.
Caſus in a breuis eſt, præterquam, ſextus, ut aula.
Quintus item græcus, quem rectus in as generabit,
O Palla, Aenea, Diana, Bitia, Peliáq;,
In rectoq; etiam muliebria ſæpe Pelaſgum
Produxere, uelut Tegea, Nemeáq;, Rheauè,
In ginta inuenio communia, corripe genta.
Quadraginta, docet, uel quinquaginta, Michael,
Quinquaginta uiros, prologo dixere ſecundo. In The.
Quadraginta dedit gracchus ſeſtertia dotem. In Sat. 2.
Mutua quod nobis ter quinquaginta dediſti, Martial.
Sexaginta teras cum limina mane ſenator.

Dictiones in a deſinentes producuntur, ut: contra, interea, ama. Excipiuntur ita & quia, quæ corripiuntur. Vltra & fruſtra habent ultimam communem. Omnes etiam caſus in a corripiuntur, præter ablatiuum & uocatiuum nominis græci in as terminata, ut: Palla, Aenea, Borea. Quædam etiam græca nominatiui caſus fœminini generis a producunt, ut: Tegea, Nemea, Rhea. Nomina item in ginta, habent ultimam communem, ut: triginta, quadraginta, quinquagin-

ta,ſed quæ in genta finiuntur, ſemper corripiunt.

In E.

Producuntur in e monoſyllaba,me,ſeu,te,ſe.
Ipſaq; pro &,breuiat,quæ longa eſt ſemper ubiq;,
Rite,ne,pro an,breuis eſt,prohibēs, ne lōga manebit
Ne quoq; pro certe,uel pro ut non,longa docetur.
Væ populo dicens,producas, corripe pro uel.
Fœmineum nomen Græcorum ſit tibi longum.
Penelope,Libye,Nerine, pandit abunde.
Quintæ ablatiuum produc,ternæ breuiabis.
Excipiturq; fame, tabe communis habetur.
Diphthongo primæ genitiui, ſiue datiui,
Recti,uel quinti plurales, ſunt bene longi.
Exemplum muſæ demonſtrat,ſiue Poetæ.
Quippe uocatiuus primæ ſextuſue Pelaſgum
Producunt ſemper : docet Anchiſe uel Achate.
A dandi caſu deducta aduerbia produc
E ſumunt quoties,mutato o : pandere poſſunt :
Doctè, uel ſtultè, breuia malè uel bene ſemper.
Illa ferè fermè quarè & producere debes.
Induperatiui longi quoq; ſunto ſecundæ.
Dic uale ſiue uale, quoniam reperitur utrunq;
Triſt. 1. Idq; quod ignoti faciunt uale dicere ſaltem.
Tu tepe,communem lector,cale, uel lique ponas.
Catullus. Alta tepefaciet permixta ſanguine cæde,
Ouid. 7. Tura liquefaciunt peligni ſeptimus inquit,

Omne aliud iam iam poliſyllabon eſt breuiandum.
Scribere, demonſtrat, prope, gauſape, cepe, cubile.

De dictionibus in e terminatis, octo dantur regulæ. Prima, Monoſyllaba in e producuntur, ut: me, te, ſe, de, præ, e. Excipiuntur, qꝫ, ne, & ue, coniunctiones.

Secunda: Omne græcum nomen in e, fœminini generis ultimam habet longam, ut: Penelope, libye, nerine.

Tertia: Ablatiui quintæ declinationis in e, producuntur: tertiæ uero corripiuntur. Excipitur fame, quod ultimā habet longam, & tabe quod habet ultimam indifferenter.

Quarta regula, Genitiui & datiui ſingulares, ac nominatiui & uocatiui plurales, primæ declinationis, ultimam ratione diphthongi producunt, ut: muſæ, poetæ.

Quinta regula, Vocatiui & ablatiui græcorum nominum in e producuntur, ut: Anchiſe, Achate.

Sexta, Aduerbia in e deducta a datiuo in o nominis adiectiui, producuntur, ut: docte, pulchre, tute, clare, ſtulte. Sed male & bene, ſemper corripiuntur. Fere etiam, ferme, hodie, & quare producuntur.

Septima, Verba imperatiui modi, ſecundæ coniugationis, e producunt, ut doce, tene. Vale tamen ultima breui, inuenitur: Caue & uide nonnunquā corripiuntur, quod olim tertiæ coniugationis erant cauere &

 uidere.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

uidere. In uerbis quoq; compoſitis, tepefacio, calefacio, liquefacio e communis eſt.

Octaua regula, Omnia alia poliſyllaba in e corripiuntur, ut: amare, docere, ſcribere, audire, uelle, domine, tempore.

In I.

I finita uelut ſtudui producito cuncta.
Græcorum quintus, ceu Thebai, corripietur.
Sicq; datiuus aget, d iuncto: id Phillidi monſtrat.
Lib. 3. *Tyndaridi uerum, Paridiq;, Propertius inquit:*
Statius, ac Thetidi, quare ſic plurima cernes,
Præcipue quoties, is, nomina græca tenebunt.
Aſt ubi, ſiue mihi, tibi, uel ſibi, lector ibiue,
Communes legi, niſi uel quaſi corripiuntur,
Sæpe, quaſi, Ruffus uertens producit Aratum,

Dictiones in i producunt, ut: magiſtri, ſtudui. Excipitur uocatiuus græci nominis, ut: Thebai, Amarylli, Alexi. Et datiuus a græco nomine in di, ut: Palladi, Phyllidi. Ponuntur tamen huiuſmodi datiui interdum ultima longa. Vbi, mihi, tibi, ſibi, ibi, ultimam communem habent. Additur cui, quando eſt diſſyllabum. Niſi & quaſi corripiuntur frequentius, quandoq; tamen producitur quaſi.

Lucre. lib. 2.

Et deuicta quaſi cogatur ferre patiq;.

Ruff. in ara.

Vt nec curua quaſi declinat cornua.

Melius tamen corripitur, quaſi cæſuræ licentia

licentia uideri poteſt, ut apud Sidonium in Epita. Polemij.

Sint tamen, penituſq; niſi nihil eſſe probentur.

In O.

Omnia (ceu do, ſto) monoſyllaba longa feruntur.
Producunt, breuiantq; ſimul poliſyllaba uerba,
Nomina item, ueluti curro, currendo, Catouè.
Ablatiuus enim producitur atq; datiuus,
A domino monſtrat. Duo, ſemper corripietur.
Sæpe, ego, communem ſacri poſuere Poetæ.
Frater ego tibi ſim filius unus ego. Prope. 2.
Græcula, ceu Dido, uel Sappho, longa tenebis.
Tanto uel quanto, ſic cuncta aduerbia produc.
Illico, corripies, modo mutuo, uel cito ſemper.
Commune eſt, ergo, crebro, ſero atq; profecto.

Omnia in o monoſyllaba producuntur, ut: do, ſto, pro, ſio. Poliſyllaba uerba, & gerundia habent ultimam communem, ut: curro, lego, currendo, legendo. Nomina etiam habent ultimam communem, ut: homo, uirgo, formido, latro. Excipiuntur datiui & ablatiui, ut: magiſtro, domino. Duo ſemper habet ultimam breuem. Græca enim in o produci ſolent, ut: Dido, Sappho, Erato, Clio. Aduerbia præterea in o producenda ſunt, ut: tanto, quanto, uero, falſo. Excipiuntur illico, modo, muto, & cito, quæ ſemper corripiuntur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

tur. Ergo, crebro, ſero, & profecto, ultimam communem habent.

In V.

V longam pones, ueluti cornu, uel amatu.

In C.

In c producas, ceu, fac, dic, duc, ſimul halec.
Excipitur donec, lac, nec, quia corripiuntur,
Hic pronomen, erit commune, alias bene longum.

Fac iuniores nonnulli produxerunt, Et Ouid. 1. de remed. am.

Durius incedit: fac ambulet, omne papillæ.

Item pri. de arte aman.

Hos hac Armenios, hæc eſt Danęia Perſis.

Sed & idem Ouidius alibi corripuit, cum inquit:

Mille fac eſſe iocos, turpe eſt neſcire puellam.

Et, Phylli fac expectes Demophoonta tuum.

Martial. etiam corripuit in lib. 5. Epigram.

Signa rarius aut ſemel fac illud. Analogia id etiam oſtendet, nam dic, duc, fac, pro dice, duce, face, dicimus, per apocopen, abiecta autem e litera, uocalem quæ ante c eſt, naturalem quantitatem ſeruare æquum eſt. Vnde dic, duc, producenda, fac uero corripiendum eſt. Sulpitius tamen Verulanus putat, fac natura produci, & ubi corripitur, more ueterum face legendum cenſet, ſed eius opinioni Neſtor Nouarienſis non ſubſcribit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

B,d,corripitur,ſic m,t,ni poſitus ſit:
Vel ſit diphthongus: uel ſyncopa facta Poetis.
Sub,uel ob oſtendunt,ad,ſed,caput,occiput,umq;.
Inſignita forent tum millia militum octo, Ennius.
Magnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Iu. Sat. 6.
Quis neſcit,aut quis non uidit uulnera Pali?

In H.

Ach, uach producunt.

In h ſunt longa,ſicut monoſyllaba, & indeclinabilia, in a, ut: ach & uach, pro aha & uaha.

In L.

L breuis ſemper: ceu ſal,ſemel, Annibal, & mel,
Sol, nil, produces,Gabriel,Pol,ſiue Michael.

In L corripiuntur,niſi exeant in ol,ut:ſol, pol, quæ producuntur,& nil, ſed nihil,corripitur. Producuntur etiam in l facienti elis, penultima longa,ut: Michael,Gabriel.

In N.

N producatur,ceu titan,quin,Helicon,ſplen,
Excipe tu forſan,uel forſitan,attamen,exin,
In,uel an,atq; uiden: ſic creſcens per genitiuum,
(Vt nomen)producit: hymen,Syren quoq; ſemper.
An ullas proferre preces,Balbus tamen inquit.
Rectus in in,delphin demonſtrat,longus habetur.
Ilion ac Pelion breuies, ſic plura Pelaſgum.
Quartus in in breuis eſt: ceu Tigrin,Thirſin,et,Iſin

Quartus in an primæ,uel in en producitur uſq;,
Indicat Aenean, Anchiſen, Penelopenúe,
Fœmineì quartus dans, an breuiatur ubiq; :
Maian & Aeginan,ſed Naſo in triſtibus inquit :
I.tri. *Qui legis Electran,& egentem mentis Oreſtem.*

Dictiones in n producuntur,ut: pean,titan,ſplen,quin,helicon. Excipiuntur, forſan, forſitan, tamen,attamen,exin,in n, & apocopata,ut,uiden.

Nomina item in en, quæ inis habent in genitiuo,ut : nomen,lumen. Nonnulla etiam græca in on,ut : Ilion, pelion. Et accuſatiui in in deſinentes,ut : delphin,alexin, & accuſatiui in an fœminini generis, ut : Maian,Aeginan.

In R.

Omnia lector in r correpta,ut: Cæſar & imber.
Producas aër,craterq; ſtaterq;, character,
Sic & iber,æther,cur,fur,panther,quoq; lar,far,
Ver,nar,par,diſpar, uel compar, compoſitiua.
Cor commune leges,amor,atq; dolor,pauor atq;.
Plurima ſic etiam,ni forte figura notetur.

Dictiones in r finitæ, habent ultimam breuem,ut: Cæſar,mater,martyr,lector,murmur. Excipiuntur aer,crater,ſtater,character, iber, æther, cur, fur, panther, lar,far,uer,nar, par,& eius compoſita quę producuntur. Cor, amor,dolor,pauor,communia leguntur, ſed amor, dolor & pauor rectius corripiuntur, quod autem longa, & plura eis ſimilia inueniuntur,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

niuntur, figurate a Poetis factum eſt.

In As.

As finita (uelut pietas) producito cuncta.
Corripe græca tamen, ſi dis, genitiuus habebit.
Palladis ut Pallas. Plurales corripe quartos.
Græcorum ternæ, uelut Arcadas ac elephantas.

In as producuntur, ut pietas, & accuſatiuus primæ. Excipiuntur græca in as, quæ faciunt adis uel ados in genitiuo, ut: pallas, dis, uel dos. Omnis etiam accuſatiuus tertiæ corripitur, ut: arcadas, elephantas, priamidas, a priamis &c. Necq; omnia græca in as corripiuntur, quia pallas pallantos, & ſimilia producuntur.

In Es.

Es retinens produc, ſpecies oſtendit, & hæres.
Corripe multa tamen, penes, inquies, es quoq; uerbũ
Compoſitiua ſimul. Breuis & penultima creſcens.
In quibus eſt breuia, teres & miles, ſimul hoſpes.
Hic tamen excipimus paries, abies, pes,
Resq;, ceres, & ſpes, iungantur compoſitiua.
Plurales caſus græcorum corripe ſemper.
Lampades accipiam, uel Troades aut Garamantes.

Dictiones in es producuntur, ut ſpecies, hæres, doces, leges, audies. Multa excipiuntur, ut: penes, inquies, es uerbum, & compoſita, ut: addes abes, potes. Nomina item quorum genitiuus creſcens, penultimam corripit, ut: teres teretis, miles militis. Hinc excipiuntur

tur

tur aries, paries, abies, pes, res, ceres, & ſpes, cum compoſitis, ut: expes, bipes, tripes, quæ ultimam longam habent. Græca nomina in in es pluralis numeri corripiuntur, ut: rhetores, lampades, garamantes, troades.

In Is.

Is correpta manet, tum Græcis tumq; Latinis.
Vt Paris, ac ignis, produc Simois, Pyroisq;.
Thetyos & Thety, Thetis ac Thetidis breuianda.
Colum. *Sic micat aut rutilis Pyroeis aut ore coruſco.*
Et formidantem patrios Pyroenta dolores.
Priſcian. *Balbus ait quinto, recto ei diphthongus habetur.*
Delphis Delphinis, ſic Aris, ſic & Eleuſis.
Vel Delphin, Arin, & Eleuſin longa manebunt.
Producti recti, quibus a penultima, creſcens
Longa datur patrio: Samnis Samnitis id offert.
Caſus in is numeri longus pluralis habetur,
Vt quis uel nobis, dominis. Vis ſis quoq; longæ.
Sic nolis, quamuis, adſis, & compoſitiua.
Is uero, quis, bis, mis, tis, ſunt corripienda.
Verborum quartæ (uelut audis) ultima longa.
Neſcis uel dormis, communia legimus eſſe,
Producunt fueris, dederis, legerisq; Poetæ,
Longa uelis, mauis, is uerbum & compoſitiua.
Vt tranſis, uel adis, uel obis: ſic cætera cuncta.

Græca & Latinis in is, corripiuntur, ut: paris, alexis, lapis, ignis. Excipiuntur Simois,

mois, & Pyrois, Tethys Thethios ultimam cum prima producit. Vergi.in 1. Georg.

Teq; ſibi generum Tethys emat omnibus undis.

Sed thetis thetidis, habet ultimam cum prima breuem.

Statius.

Iam dudum tacito luſtrat Thetis omnia uiſu.

Delphis item, aris, et eleuſis ultimã producunt, quæ indifferenter in is uel in in terminantur. Nomioatiui etiam producentes penultimam creſcentis genitiui, habent ultimam longam, ut dis, lis, ſamnis. Plurales item caſus in is producuntur, ut dominis, nobis. Quis datiui & ablatiui caſus producitur, quis nominatiui caſus corripitur. Vis & ſis cum compoſitis producuntur, ut mauis, adſis, præſis. Similiter uelis & nolis habent ultimam longam. Verba quartæ coniugationis, ſecundam perſonam ſingularis numeri producunt, ut: uenis, audis, abis, ibis, redis, & cætera id genus.

Is pronomen nominatiui caſus corripitur.

In Os.

Os longum fiet, uelut os oriſue, ſacerdos.
Os tamen oßis habens, breuiandũ compos, & impos,
Corripe græca, uelut chaos, ilios : ac genitiuos,
Tethios, iliados : longa heros, tros quoq; minos,
Androgeos, & athos, uel rhinoceros, phileroſue.

In os producuntur, ut, os oris, corripitur autem

autem os oſſis. Item compos,& græca no-
minatiui aut genitiui caſus , quæ non habent
omega,ut : logos,iliados,producuntur autem
quæ mutant os in oos , aut otos , penultima
longa,ut : tros,minos,heros,rhinoceros. Item
androgeos,& athos.

In Vs.

Vs breue:ceu Marius,monoſyllaba longa,uelut thus,
Sic etiam tellus, quibus & penultima creſcit
Longa quidem ſemper:palus eſt communis habenda,
Quarta autẽ patrium producit treis quoq; plures.
Longi græcorum patrij : diduſúe,calipſus. (pus.
Longa manet,Hydrus,Panthus,Amatuſue, Melam-
Pus retinens breue fit,quoties iunxere ſecundæ.
Oedipus oſtendit,græce œdipos atq; melampos.

Dictiones in us finitæ corripiuntur, ut :
candidus,albus,tempus. Excipiuntur mono-
ſyllaba,ut : thus,ius,plus,rus. Et ea nomina
quæ u longam habent in penultima creſcen-
tis genitiui,ut : uirtus,ſalus,tellus,palus,quod
Horatius corripuit. Genitiuus item ſingularis
& nominatiuus,accuſatiuus ac uocatiuus plu-
rales quartæ declinationis in us producunt,
ut : fructus,manus. Præterea genitiui a græ-
cis in o , ut : ſapphus, didus, clius,calipſus.
Multa præterea græca producuntur, ut : hy-
drus,panthus, amathus, melampus,œdipus.
Sed ſi in pus exeat , & ſit ſecundæ declina-
tionis,corripitur,ut : œdipus,œdipi.

De carmine elegiaco.

Elegiacum metrum, binis uerſibus conſtat, hexametro heroico, ſubiuncto quinario.

Carmen ſapphicum hendecaſyllabum.

– u – – – u u – u – u

– u u – –

Condere conſtituam ſapphus à nomine carmen:
Ante trocheus erit, ſpondeus dactylus inde.
Primus item binus, tribus autem uerſibus actis,
Verſiculum herous, ſpondeus & ,ædere debent.

Ad Michaelem Augurem.

Te Deus ſummo titulo decoret,
Tradat & mundi regimen ſuperbi.
Regiam poſthac teneas olympi
Chare Michael.

Sapphicus uerſus, a Sappho inuentrice nomen habet. Pentameter dicitur a numero pedum. Hendecaſyllabus, quod eſt undecim ſyllabarum. Conſtat primo trochæo, ſecundo ſpondeo, tertio, dactylo, quarto & quinto trochæo. Solet autem tribus ſapphicis uerſibus uerſiculus, qui adonius dicitur, adiungi, ex dactylo & ſpondeo conſtans. Sapphicus uero ſic ſcanditur.

Te de,us ſum,mo titu,lo de, coret.

Metrum dactylicum aſclepiadeum.

– – – u u – – u u – u u

Metro aſclepiadis ſpondeus dactylus inſit.

Hinc cæſura datur, duplex ſit dactylus inde.

Ad Hieronymum Mauſerium Forliuienſem.

Iam tempus redeas dulcior omnibus
O mi diuitijs culte Hieronyme.
Magnam cui tribuit Iuppiter optimus
Rerum notitiam, cui loca ſiderum,
Cui cœli ratio cunctaq; climata,
Noſcuntur penitus, carmine dulcior
Nato Calliopes, cultus in omnibus,
Quare iam repetas atria principum.

Metrum Aſclepiadeum, ab inuentore Aſclepiade nominatum, conſtat ſpondeo, dactylo, cæſura, & duobus dactylis, ut: Iam tem,pus rede as, dulcior omnibus. Alij etiam ſic ſcandunt, Diomede teſte, Iam tem,pus redeas, dulcior omnibus. Eſt enim ſpondeus, choriambi duo, inde Pyrrhichius.

Auctarium.

Nato Calliopes, id eſt, qui natus eſt ex Eagro fluuio, & Calliope Muſa, quam Calliopeiam in Buco. Maro uocat dicens:

Orphi Calliopeia.

Metrum Phalecium Hendecaſyllabũ.

-- -UU -U -U -U

Quinq; pedes uerſus capit hendecaſyllabus apte
Spondeum heroum capiet, treis inde trochæos,

Ad Lectorem.

Paruo

Paruo percipies labore noſtris
Artem carminibus, benigne Lector.
Non paruo mihi conſtitit docere:
Nam legi uarios diu libellos,
Quo poſſet mea tutior uagari
Clio: iam ualeas amice fœlix.

Phalecius uerſus, a Phaleco inuentore dictus eſt, ut ſcribit Perottus, uel ut alij dicunt phaleucius a Phaleuco. Georgius Valla in lib. de Poetica ſemper phalecinum, nunquam phalecium uocat. Conſtat autem primo ſpondeo, ſecundo dactylo, deinde tribus trocheis, ut: Paruo, percipi, es la, bore, noſtris.

PEroratio. Vale tyruncule, & his paucis præceptis ad maiora te confer. Hos equidem commentariolos breues eſſe uolui, neq; ſtudium fuit ex alienis libris quæcunq; potuiſſem, conquiſita congerere.

De pedibus metrorum ſecundum Fabium & Diomedem.

Spondæum faciet diſſyllaba dictio longa. Vt: *muſæ.* – –
Contra eſt pyrrhichius, periambus tribrachus atq;. ∪∪
Longa breuisq; dabuntuè choreũ ſiue trocheũ. dixit –∪
Prima breuis, tũ lõga ſequẽs, formabit iambũ. Amãt ∪–
Ipſe choreus erit tribrachuſuè trocheus habendus.
Quod nono Fabius meminit Romane Michael.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Auctarium ex Deſpauterio.

Spondeus dicitur a ſponde,id eſt, libamentum & ſacrificium, quia ſacrificantes eo frequenter utebantur, ideo etiam pontificius dicitur, & pes ſtabilis,quia cum magna grauitate pronunciatur. Pyrrichius a Pyrrhica ſaltatione, quam Pyrrhus primus in Creta inſtituit,ut libro 7. ſcribit Strabo. Ideo ſaltationi eſt aptiſſimus. Alij a concitatione quadam ignea, qua mouetur, hunc pedem dictum uolunt. De pyrrhica ſaltatione, quæ pyrrhiche dicitur, Sueton.in Cæſare,Pyrrhichen ſaltauerunt, Aſiæ Bythiniæq; principum ludis,dicitur etiam periambus.

Trocheus a trechin, id eſt, a currendo, uel a trocho,id eſt,rota, quia in uerſu rotatim ac uolubiliter fluit, dicitur etiam rutulus & Choecus.

Iambus & iambizin, id eſt, a maledicendo. Eſt enim pes, uerſibus maledicis aptiſſimus. Alij a Iambe puella deducunt. Appellatur quoq; daunius,& gradarius.

Octo triſyllabi.

–∪∪ *Dactylus e longa fiet,breuibuſq; duabus,ut:* Martius
Dactylus herous quoq; dicitur,ut Fabius *uult.*
∪∪– *Binis e breuibus longa ſimul,eſt anapeſtus.* Species
Hic etiam fertur græce antidactylus idem.
∪∪∪ *Treſq; breues tribrachiũ faciũt,refert bene mõſtrat,*
––– *Treis lõgaſq; moloſſus habet cõtrarius illi* Cantabant

Iunge

Iũge duas longas, mediãte breui, amphymacrus fit:
Pes tamen à Fabio uocitatur creticus idem. (Cha – u –
Inter longas breues amphibrachus eſt, ut amantur. u – u
Eq́; breui baccheius erit longisq́; duabus. Egeſtas. u – –
Si binis longis correpta eſt ſyllaba iuncta
Antibacchiuſuè palimbacchius habetur. Natura – – u

Pedes triſyllabi.

Dactylus a dactylis, id eſt, digitis, uel a Dactylis Cretæ populis, qui hoc pede plurimum uſu dicuntur. Dicitur etiam politicus uel heroicus.

Anapeſtus ab anapin, id eſt, repercutiendo, qui ſono reciproco recurrendo, dactylum repercutit, ob eam rem antidactylus appellatus.

Tribrachus a tris, id eſt, tres, brachys, id eſt breuis, quaſi ex tribus breuibus.

Moloſſus cuius modulatione ad bellum procedentes Moloſſi Epirotæ dicuntur uſi. Hinc moloſſum appellare grammatici aſſerunt.

Hippus dicitur, quia equeſtri pugnæ conueniebat. Hippos enim equus eſt. Vocatur quoq;, ut Franciſcus Niger ait, uertumnus, & extenſipes, & Canius.

Amphimacer uel amphimacrus utrunq; recte dicitur, teſte Neſtore: Ab amphi, id eſt, circum & macros, id eſt longus, quia breuem circa longas habet. Dicitur etiam creticus, quia Cretes ſaltando eius rithmica compoſitione utebantur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Amphibrachus ab amphi,id eſt,circum, & brachys, id eſt, breuis, quia circum breues eſt longa. Dicitur etiam ſcholius, quia ſcholio, quæ erat citharæ ſpecies, conueniebat.

Bacchius ſic dictus,quia in Bacchi laudibus,eo utebantur. Producit autem hoc nomen penultimam.

Ruffinus.

At finis bacchius erit, breuis ultima claudet.

Appellatur quoq; œnotrius, tripudius & ſaltans.

Antibacchius ſiue palimbacchius eſt pes, bacchio contrarius, ab anti, id eſt, contra,& palin, id eſt, rurſus, uel contra, diciturq; Latius,Saturnius,propompicus & Theſeleus.

Sedecim tetraſyllabi.

uuuu *Et proceleumatico correptæ quatuor inſunt.* A*riete.*

---- *Eſt diſpondeus ſemper contrarius illi.* Oratores.

-u-u *Longa breuis,dehinc lõga breuis,iungantur in unũ, Ditrochæus erit, uel dichoræus habendus.* Vindi*cator.*

u-u- *Eſt breuis & longa, breuis & longa dijambus.* *Amœnitas.*

-uu- *Longa duæq; breues, & longa ſimul choriambus.* *Verſificans.*

Anape-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Anapeſtus erit breuis,& bis longa,breuisq́;. u--u
Videretur.

Tuq́; duas longas, breuibus præpone duabus: --uu
Deponite.

Ionicus maior,minor eſt contrarius illi. Diomedes. --uu

Primus erit peon, longam breuibus tribus adde. -uuu
Lætitia.

Longa ſecunda,breues aliæ tres,ſitq́; ſecundus. u-uu
Amabilis.

Tertia longa,breues aliæ tres,tertius extat. Alienus. uu-u

Quartaq́; longa, breues aliæ tres,quartus habetur. uuu-
Celeritas.

Prima breuis,longæ tres, primum dant epitritum. u---
Sacerdotes.

Sitq́; ſecunda breuis,longæ tres, ſitq́; ſecundus. -u--
Conditores.

Tertia ſitq́; breuis, tres longæ, tertius eſto. Hæreditas. --u-

Syllaba quarta breuis, longæ tres, quartus habetur. ---u
Oratores.

Hippius hic etiam fertur pes à Diomede.

Diſpondæus,quaſi ex ſpondeis duobus, ut mœcenates.

Proceleumaticus ex duobus Pyrrhichijs, ut ariete, a proceleuin dicitur, Id eſt, exhortari & ſuadere, quia ij qui ſe ad aliquod opus faciendum, ad molem impellendam uel attollendam hortantur, frequenter

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

ob nimiam celeritatem hoc pede utuntur, hinc celeuſma eſt nauticus clamor, quo proreta, id eſt, cuſtos & gubernator in nauis prora remiges hortatur. Martialis.

Lentos tingitis ad celeuſma remos.

Hierony. ad Helio. Quoniam e ſcopulis enauigauit oratio, iam epilogi celeuſma cantandum eſt. Dichoreus ex duobus choreis, id eſt, trocheis, ut cantilena.

Trochęus autem uocatur choreus, quia choreis aptiſſimus eſt.

Choriambus ex choreo & iambo, ut: nobilitas.

Huic contrarius eſt anapeſtus, ut: legebamus.

Pæon ſyllabis quatuor conſtat, quarum unica ſemper longa eſt, uel prima, & pæon primus dicitur, ut: multiuolus, uel ſecunda, & pæon ſecundus appellatur, ut: Colonia, uel tertia, & pæon tertius uocatur, ut ueniatis, uel quarta, & pæon quartus dicitur, ut: celeritas. Dicitur Pæon a Pæone inuentore, aut quia laudes Apollinis hoc pede cantabantur, qui pæon dicitur.

Epitritus ſimiliter quadrupliciter eſt, hic ſemper unicam habet breuem, uel primam, & epitritus primus dicitur, ut: amauerunt, uel ſecundam, & epitritus ſecundus eſt, ut: Cantilenæ, uel tertiam, & epitritus tertius eſt, ut: diſcordiæ, uel quartam, & epitritus quartus dicitur, ueluti audiuiſtis. Dicitur (ut Sulpitius ait)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

ait)ab epi, id eſt,ſupra,& tris, ſemper enim in ijs pedibus una tribus alijs diſcrepat. Dicitur etiam Hippius primus &c.

Ionicus a maiori ex ſpondeo & pyrrhichio, ut prçconium. Ionicus a minori ex pyrrhichio, & ſpondeo, ut Diomedes, peruerſe habetur in multis libris contrario modo. Dicti ſunt Ionici, quia Iones populi in carminibus eo pede utebantur.

Communium ſyllabarum teſtimonia.

Atqui condiderat poſtquam non repperit aurum. Auſonius.
Aptauit collo quem reperit laqueum.
Reppulit à Libycis immenſum Syrtibus æquor. Luc. 1.
Quæq; feros repulit doctis medicantibus igneis. Met. Oui.
Retulit & ferro Rheſumq; dolonaq; cæſos. Pen. Oui.
Si reditum retuliſſet is aut in tempore longo. Catul.
Gradiuus quantas populus ſpoliauerit urbes. Theb.4.
Gradiuumq; patrem, Geticis qui præſidet aruis. Verg. 4.
Inclyta Amazonidum magnoq; exorta Gradiuo. Balb. 4.
Et genus à magno ducentem fortè Gradiuo. Meth.5.
Pelion Aemoniæ mons eſt obuerſus in auſtros. Faſt.5.
Oſſaq; dum Pelio cumq; Hæmo ceſſerit Othrys. Sillius 3.
Haud timeam magni dixiſſe palatia cœli. Meth.1.
Quam tanti fuerit cadere ut palatia cernas. Sillius 12
At noua contemptis ſurgant palatia flammis. Sta. 1.ſil.
Exercet Diana choros quam mille ſecutæ. Verg.1.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Verg.4.	*Ter geminamq́; Hecaten tria uirginis ora Dianæ.*
Catullus.	*Hymen ô Hymnæe hymen ades ò Hymenæe.*
Ouidius.	*Affuit & ſertis tempora uinctus hymen.*
Iuue.6.	*Viuat Fidenis & agello cedo paterno.*
Verg. 6.	*Hic tibi Nomentum & Gabios urbemq́; Fidenam.*
Vergilius	*Exeſa inuenies ſcabra rubigine pila.*
Marti. 2.	*Vteris ore aliter,nimiaq́; rubigine captus.*
Lucr.1.	*Pondus uti ſaxis calor ignis liquor aquarum.*
Idem 1.	*Fiet uti cibus omnis & aridus & liquor ipſe.*
Verg. 3.	*Præſtat Trinacrij metas luſtrare Pachini.*
Ouid.6.	*Dextra ſed Auſonio manus eſt ſubiecta Peloro*
	Læua Pachinne tibi.
Meta.12.	*E quibus imbriferos uerſus Pachinus & auſtros.*
1.Aeneid.	*Huic coniux Sichæus erat,ditiſſimus agri.*
Verg. 4.	*Anna fatebor enim miſeri poſt fata Sichæi.*
Seren.	*Natura interno cum uiſcere tinea ſerpens.*
Meta.6.	*Agreſtes tineæ res obſeruata colonis.*
Marti. 3.	*Condantur parco fuſa phalerna uitro.*
Mart.4.	*Condita ſic puro numerantur lilia uitro.*
Luca.4.	*Craſſaq́; conueniunt liquidis, & liquida craſſis.*
Aeneid.5.	*Fida reor fraterna Ericis portusq́; Sicanos.*
Aeneid.3.	*Sicano prætenta ſinu iacet inſula contra*
	Sicanio prætenta legunt aliqui tamen illud.
	Sicanium deditusq́; fretum Balbus canit ipſe.
Verg.1.	*Et penitus toto diuiſos orbe Britannos.*
Lucre.6.	*Nam quid Britannis cœlum differre putamus.*
Aeneid.8.	*Hinc Auguſtus agens Italos in prælia Cæſar.*
Aeneid.9.	*Coniecta ſternit iaculo uolat Itala cornus.*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Verſilogus.

Bithynio Phrygioúe ſatum,ſed quem ſua noto. Balb. 3.
Quanquam et Cappadoces faciũt equitesq́; Bithyni. Iuuen. 8.
Hæc quoq́; profecto ludebat Iaſone Varro. Propert.
Arcades his oris, genus à Pallante profectum: Aeneid. 8.
Hunc ego te coniunx ad debita regna profectum: Stat. 12.
Has poſtquam mœſto profudit pectore uoces. Catullus.
Impia dementis uulgi & uix tota profudit. Silui. 10.
Cacus Auentinæ timor atq́; infamia ſyluæ. Faſt. 1.
Cacus & Alcides ſic ait ite boues. Prope. 4.
His Cacus horrendum Tiberino gurgite monſtrum. Meth. 9.
Hiſcere tanq̃ habeas tria nomina quando propinat. Iuuen. 5.
Cœnat,propinat,poſcit,negat,innuit unà. Martia. 1.
Riſit & his,inquit,facito mea tela procures. Faſt. 3.
Procurate uiri,& pugnam ſperate parati. Aenei. 9.
Quum ſubito aſſurgens fluctu nymboſus Orion, Aenei. 1.
Noctibus hybernis & ſidera terret Orion. Stat. 1.
Enſifer Orion æquore merſus erit. Faſt. 4.
Non meus Orion aut ſæuus pleiade taurus. Vale. 1.
Fertilis eſt Melitæ ſterili uicina Coſyre, Faſt. 3.
Et bellare Tabas docilis Coſyraq́; parua. Sil. 14.
Atq́; hinuli pellis totos operibit amanteis. Prope. 3.
Vitas hinnuleo me ſimilis Cloe. (thisq́; Hora. 24.
Huc Lycus, huc Sagaris, Peneusq́;, Hipanisq́; Cra-
Crathis & hinc Sybaris ueſtris conterminus oris. Meth. 15.
Silenum pueri ſomno uidere iacentem. Vergilius
Quantum omnis mundus gaudet cantante Sileno. In Buco.
Vt critici dicunt leuiter curare uidetur. Horat. 2.
Aequalis liber eſt critice qui malus eſt. Marti. 7.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

1.de pon. Tam graue magnanimi robur mirare Rutili.
Faſt. 6. Hanc tibi præpoſito memorant dixiſſe Rutili.
Mart.5. Famæ Rutilium ſuæ relinquas.
Verg.7. Vincla recuſantum & ſera nocte rudentum.
Per. 3. Findor,ut Arcadiæ pecuaria rudere credas:
Verg.10. Inde Lycam ferit exectum iam matre perempta.
Ibidem. Protinus Anthæū & Lycam prima agmina Turni.
Tib. 1. Non ſine me eſt tibi partus honos tua bella Pyrenæ.
Sil.13. Pyrenæ miſit populus qui nomen ab amne.
12.Aene. Antiqui proles bello præclara Dolonis.
Penel. Retulit & ferro Rheſumq; Dolonaq; cæſos.
Lucan. 4. Illic bellaci confiſus gente Curetum.
Metha.3. Celme Ioui,largoq; ſatus Curetes ab imbri,

Mediæ communes.

Ennius. Viroſq; ualentes contudit crudelis hyems.
Horat. 2. Speratum meritis diram qui contudit hydram.
Iuue.6. Tolle tuum precor Annibalem uictumq; Syphacem.
Clau. 3. Compulimus dirum Syphacem fractumq; Metello.
Catull. Pharſaliam coeunt Pharſalia tecta frequentant.
Luc.1. Vangiones Batauiq; truces quos ære recuruo.
Iuuen. 8. Hic petit Eufratem iuuenis domitiq; Bataui.
Meth.5. Inter Sicilidas Cyane celeberrima Nymphas.
Meth. 9. Cognita Cyane præſtanti corpore Nympha.
Lecythus, de hoc uide græcum uocabularium.
Vergil.1. Connubio iungam ſtabili, propriamq; dicabo.
Vergil.4. Experiar Numidumq; petam connubia ſupplex.
Verg.11. Occurrit comitum Nymphæ quas arma Cybelle.

Vel

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Vel tu quæ tardo mouiſti fune Cybellen. Propert.
Hinc uiduæ Cybeles, illinc ſacraria Veſtæ. Mart. 7.
Bebrycis & Scytici procul inclementia ſacri. Balb. 2
Poſſeſſus Baccho ſæua Bebrycis in aula. Sill. in 4.
Enſiferi nimium fulget latus Orionis. Luca. 1.
Aut helicen iubeo, ſtrictumq́; Orionis enſem. Meth. 8.
Atq́; auro rude fulmen habens Orionis alti. Theſ. 7.
Aegæona ſuis immania terga lacertis. Metha. 2.
Hæc centum gemini ſtrictos Aegæonis enſes. Clau. 3.
Nec non tarquinium eiectum Porſenna iubebat. Verg. 8.
Hanc ſpectare manum Porſena non potuit. Mart. 1.
Cætera quæ patulo lucet ficedula lumbo. Mart. 11.
Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Iuue. 14.
Fida reor paterna Ericis portusq́; Sicanos. Vergi. 5.
Sicana nunc tellus, nunc littora Ibera cruore. Sil. 16
Ionioq́; mari maleæq; ſequacibus undis. Vergi.
Deſtinet, & raucæ circunſonat ira maleæ. Sta. 7.

FINIS.

Manci-

Mancinellus Auentino Pitio,
S. D. P.

EA quidem omni pertīnaci opera curaq; intenta & diligenti quæſita mihi fuere, ut noſti inclite adoleſcens. Tardi nanq; ingenij eſt (quod & Cicero meminit) riuulos conſectari, fontes rerum non uidere, itaq; locis ſuis autorum nomina, librorumq; certos numeros apposui. Vale noſtri memor ex urbe, Nouembris Idibus 1488.

IMPRESSVM VVITEBERGAE
in officina hæredum Georgij Rhau, 1558.
Impenſis Nicolai Förd, Ciuis &
Bibliopolæ Haff-
nienſis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°

Det kgl. Bibl. Bogb.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1140 8°